

КРИК ПАМ'ЯТІ

Про війну можна роздумувати безкінечно. Думати про неї – означає думати по суті. Всі війни – витримки людських взаємовідносин. Боротьба за інтереси та владу. Розпочинають їх політики, агинуть люди. Дійсно, й раніше зараз у житті все розпочинається від розуму та дурості керівників країни, блоків партій... Що на землі не існує миру та злагоди – їх провина. В чому ж тоді проблема? На це питання найповніше дав відповідь міністр закордонних справ імперії Наполеона Шарль Моріс Талейран: «Целые народы пришли бы в ужас, если б узнали, какие мелкие люди властвуют над нами».

Війна – дитя зла, для якого насилля – енергія життя. Не обов'язково забирати життя кулями чи мінами. Знищити душу можна стріляючи гаслами та словами. Кликати до перемоги людей у мирний час – це політична шизофренія. Ми в нашій державі

аналістами. Всі присутні мовчки схилили голови, вбираючи в себе слова молитви. В голові виринали події тих років та імена своїх побратимів, яких сьогодні розділив кордон або сира матінка-земля. Особлива атмосфера, яка виникла серед «афганців», наче наки-

ми, а для інших – це день вічної скорботи, яка ніколи не стихне. Біль батьківський переповнений відчайдушним криком душі, його виходу не існує кінця. Батькам ніхто не замінить дітей, тому день, який звикли вважали святковим, для них є днем одвічної жалоби.

Падав білий пухнастий сніг, вставляючи кладовищенське містечко сніжним килимом. Здавалося, наче кожний із похоронених тут солдатів чекав біля могили своїх рідних. Чужих дітей не буває, тому ніхто із хлопців не залишився без уваги. Кожна травинка, могила синів «афганців» знайома материнському серцю. Все стискається всередині, коли бачиш надгробні портрети

юнаків і материнські сльози, але знаєш точно, що цей день їхня свята.

Кожному з нас є в чому покаятися та зізнатися в помилках. Але лише сповіддю ми не знайдемо істину. Потрібно навчитися робити висновки з прожитих років. Винувачувати «афганців» в тому, що ця трагедія відбулася, простіше за все. Їх достатньо звинувачували та продовжують ви-

лити за період від лютого 1989 року. Великий гріх – відректися від своїх захисників. Вони, за сьогоднішніми реаліями часу, розуміють, що всі їхні муки та жертви на «помилковій» війні марні. В Афганістані сьогодні правлять бал країни НАТО. Давня мрія США - володіти стратегічно та економічно важливим регіоном, здійснилася. Це – великий підсумок зради своєї Батьківщини та сусідньої держави, зем-

уже роки живемо в умовах психологічного тероризму. Нас увесь час кличуть політики на барикади. Протиборство в верхніх ешелонах влади – це також війна, лише про втрати нам не кажуть. Руїнування зв'язків, убогість і духовна пустота вбиває мільйони людей. Більше 5-ти мільйонів громадян України за останні 15 років канули в Вічність. Хто може відповісти, чи війна це?

1. Загальні людські втрати в Афганістані – 14453 людини.

В тому числі:

- вбито – 9511,
- померло від ран – 2386,
- померло від хвороб – 817,
- загинуло в аваріях, катастрофах, в результаті подій, покінчило життя самогубством – 1739.
- зникло безвісті та потрапило в полон – 417, з них 119 були визволені.

2. Загальні санітарні втрати в Афганістані зіставило 469685 чоловік.

3. Із 11654 звільнені по стану здоров'я, 10751 стали інвалідами

15 лютого виповнилася 20-та річниця виводу радянських військ із території Афганістану. Ця подія відіграла чималу роль у житті тисяч людей. Довгою колоною від Будинку офіцерів через міст рушила колона колишніх радянських солдатів, які проживають у місті Рівному. Зупинився рух на дорогах, десятки людей зупинилися, щоб провести поглядом мужніх воїнів «афганців». Попереду ко-

стану Василь Стаднійчук. Після чого він передав слово міському голові Володимирові Хомко, який висловив слова привітання та подяки всім ветеранам, що пройшли через пекло афганської війни, але з гідністю виконали свій обов'язок перед Батьківщиною. Також в мітингу-реквіємі приймали участь: командувач 13 АК (приміського корпусу) генерал-лейтенант С. Горшніков, заступник

голови Рівненської ОДА С. Павлюк, депутат Рівненської обласної ради, 1-ий секретар обласної організації СПУ Л. Самчук, після чого настала хвилина мовчання

вий оркестр, додаючи особливої наснаги та ностальгії церемоніальній процесії. Рівно об 11 годині на площі біля пам'ятника «афганцям» розпочався урочистий мітинг. Коли оркестр відіграв свої акорди, священник церкви Святого Миколи Чудотворця Іван Поляниця, в минулому учасник бойових дій в Афганістані, відслужив панахиду за загиблими воїнами-інтернаці-

завмерла, вслухачився у снітдинника. По щоках батьків одна за одною збігали сльози. По завершенню мітингу всі бажаючи поклали квіти до пам'ятника загиблих. І покритися чорний мармур червоними гвоздиками, наче краплями свіжої крові...

Колона розділилася навпіл: адже для одних цей день – це їхнє свято, вони повернулися живи-

Скільки доль і життів постраждало, скільки ще буде пролито крові в результаті таких дій політиків – ніхто ще не сказав.

Більше ніж за дев'ять років «афганського пекла» пройшло близько 650 тисяч військовослужбовців, робочих та службовців.

Вікторія ЮРЧУК

Р.С. Голова рівненської міської організації української спілки ветеранів Афганістану полковник запасу Василь Стаднійчук офіційно висловлює свою подяку за організацію святкування 20-річниці виводу військ із ДРА:

Рівненську облдержадміністрацію, міську владу та особисто міського мера Володимира Хомка, міське ДАІ та В. Децинського, армійській корпус генерал-лейтенанта С. Горошнікова, полковника Б. Пертрунюка, Управління комунального господарства та особисто директора

спецкомбінату в особі А. Вовка, директора Будинку культури М. Панащука, начальника відділу культури А. Ткачука, військову кафедру РДТУВГП та особисто полковника М. Чопіка, редакцію газети "Сім днів" та особисто головного редактора О. Тищенко та журналіста В. Юрчук, священника церкви Святого Миколи Чудотворця Івана Поляницю, міське та обласне керівництво соціалістичної партії України, а також усіх ровенчан, які були задіяні в організації святкування.